

afgift måtte utgå endast af den affidnes efterlemnade egendom, men att befrielse derifrån måtte ega rum för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den är större eller mindre, måtte beräknas till hälften af behållningen i boet.

Stockholm den 26 Januari 1872.

Jöns Andersson.

N:o 80.

*Af Herr **Sven Håkansson**: Angående ändring i 41 § Konkurslagen.*

Enligt 41 § af gällande konkurslag skall Rätten, då gode män utses, förordna en ärlig och förständig man, inom eller utom Rätten, att i konkurssaker vara dess ombudsman. Honom åligger att öfver gode männens och sysslomännens förvaltning hafva tillsyn; att vid de borgenärers sammanträden utom Rätten, der han är tillstädes, föra ordet; att hos Rätten eller domaren anmäla de frågor, hvilka af konkurssaken uppstå och Rättens pröfning påkalla samt att i öfrigt vidtaga de åtgärder och beslut, hvilka enligt samma lag ankomma på hans pröfning.

Erfarenheten har icke bekräftat det väntade gagnet af denna inrättning. Af den tillsyn öfver gode männens och sysslomännens förvaltning, som ombudsmannen skolat utöfva, har man förnummit få spår. Har ett bo blifvit ordentligt och väl utredt, så har det varit sysslomännens förtjenst, och tillvaron af en Rättens ombudsman har ej kunnat förekomma rättmätiga och grundade klagomål öfver långsamhet och oredor i konkursförvaltningen. Då ombudsmanens befattning med de tvistefrågor, som vid konkurs uppkomma, inskränker sig till en enkel anmälan af dem till

handläggning af Rätten, så kunde detta likaväl utöfvas af sysslomännen. Deremot åstadkommer denna inrättning följande olägenheter. Ofta utsätter Rättens ombudsman sammanträden hemma hos sig, dit gode männen och sysslomännen då ofta nödgas göra långa resor, hvarigenom konkursomkostnaderna ökas. Då vidare arvodet skall delas mellan sysslomännen och Rättens ombudsman, måste det af borgenärerne bestämmas högre än eljest nödigt vore. Då konkursborgenärerne bilda en förening, närmast jemförlig med ett bolag, synes som det borde bero af dem sjelfva, om de vilja bestå sig en kontrollör på de af dem valde gode män och sysslomän samt att en sådan icke borde mot deras vilja dem påtvingas.

Jag föreslår derföre, att konkurslagen må så ändras, att vid val af gode män i konkurs borgenärerne må ega besluta, om de anse en Rättens ombudsman vara för boets förvaltning behöflig, i hvilket fall de skulle ega anmäla sådant för Rätten, men att i annat fall de åligganden, som för närvarande tillhöra Rättens ombudsman, med undantag af den förenämnda tillsynen, hvilken lämpligast utöfvas af borgenärerne sjelfva, må uppdragas åt gode männen och sysslomännen.

Stockholm den 26 Januari 1872.

Sven Håkansson,
från Elfsborgs län.

N:o 81.

*Af Herr A. Johansson: Angående restitution till landtbrukaren
P. A. Sandstedt af tillverkningsavgift för bränvin.*

Efter att i åtskilliga tidningar och i öfrigt inhemtad kännedom, om att sprit kunde tillverkas af renlaf, att Herr Professor Stenberg dermed experimenterat samt derföre vid 1868 års riksdag fått särskildt statsanslag och att samma experiment lyckats, så företog sig landtbrukaren Herr P.
A.